

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Martini Bonacinæ Vtrivsque Signatvræ Referendarii
Compendium Omnium Operum de Theologia Morali,
omnibusque conscientiæ nodis**

Bonacina, Martino

Coloniæ Agrippinæ

Pollutio, seu mollities.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41152

pœnitentis. Quod autem peccata sint materia, probatur 1. quia pœnitentia non est aliud, quàm dolor de peccatis, 2. quia materia propinqua pœnitentiæ sunt contritio & confessio, et illa sunt de peccatis, ergo. 3. quia ubi nullum est peccatum, nulla potest dici absolutio sacramentalis ergo

Quæres: Quis sit finis, vel effectus huius sacramenti. Resp. esse remissionem culpæ, & collationem gratiæ, qua aliquis restituitur divinæ amicitiae. Nomine culpæ intelliguntur omnia peccata mortalia, nam unum sine alio non remittitur. Non autem omnia venialia, neque enim homo tenetur omnia venialia confiteri, & fieri potest, ut nolit dolere, vel confiteri de aliquo peccato veniali. 2. cum culpa remittitur, pœna æterna, & commutatur in pœnam temporalem, non autem remittitur semper pœna temporalis; nam alioqui non opus esset satisfactio, licet fieri possit, ut omnino etiam pœna temporalis remittatur per absolutionem, si vehemens contritio præcesserit, vel pauca fuerint peccata pœnitentis. 3. Si pœnitens fuerit in gratia, quando confitetur, tunc non remittitur nisi culpa venialis, & semper augebitur gratia. Busæus.

Quæres: An Sacerdos semper teneatur pœnitentiam iungere. Resp. affirmativè: Excipiuntur tamen tres casus, 1. quando pœnitens ob gravitatem morbi nullam potest amplius facere pœnitentiam, ut habetur *cap. ab infirmo. 26. q. 7.* si autem potest aliquam aliam facere, tenetur ei imponere levissimam, ut tunctionem pectoris, signum crucis, &c. 2. casus est, quando scrupulosus eodem tempore sæpius redit ad confessionem, & nova narrat peccata, ut absolvatur. 3. quando creditur integrè satisfacisse pro peccato, ut habet Cajet. in *sum. Vict. Ledesm. Fumus*, afferunt quartum casum, si probabile est, pœnitentem nullam admissurum pœnitentiam.

Pollutio, seu mollities.

Vide v. *Matrimonium.*

1. Pollutio voluntaria est peccatum mortale, & contra ordinem naturæ, & naturam generationis. Dixi, *voluntaria*, ut innuerem, pollutionem in semetipso factam non esse peccatum mortale. Tunc autem pollutio censetur voluntaria & peccatum mortale, quando provenit ex causa proxima notabiliter influente in pollutionem, si non sit necessaria, vel

vel honesta. tom. 1. de iis, quæ pertinent ad usum matrimonii, q.

4. punct. 10. n. 3. & seq. Unde

2. Illa pollutio non est peccatum mortale quæ sequitur vi naturæ, aut ex causa aliqua quæ habet alium effectum, qualis est ebrietas, comestio ciborum calidorum, aspectus vel locutio cum femina, agitatio itineris vel cursus equi, tactus licitus seu amplexus juxta patriæ consuetudinem, modò non sit intentio pollutionis, vel periculum consensus in illam. Quando pollutio provenit ex causa venialiter luxuriosa, non est peccatum mortale. *Ib. n. 6. & seq.*

3. Non est licitum procurare pollutionem propter sanitatem, sicut nec procurare magnam commotionem spirituum ordinatorum ad pollutionem. Non est similiter licitum desiderare pollutionem vel de illa jam secuta gaudere ex affectu libidinis, vel ob delectationem ipsius; cum hoc sit directè consentire in pollutionem. *Ibid. num. 11. 13. & 14.*

4. Pollutiones sunt ejusdem speciei, si secundum se sumantur, per accidens tamen possunt esse diversæ speciei ratione circumstantiæ adjunctæ habentis diversam speciem malitiam. *Ibid. num. 15.*

5. Maritus qui incepit copulam cum uxore, non potest sine causa urgentissima ab ea desistere antequam ipse aut uxor seminaverit; faceret enim injuriam uxori quæ habet jus petendi copulam: secus dicendum de fornicante, qui potest desistere ab inchoata copula, etiamsi femina tenuat. *Ibid. num. 16. & 17.*

A D D I T I O.

Quæres: An pollutio sit culpabilis, ex eo, quod non resistit scienter. Resp. 1. Si cogitatio & delectatio ita placuerit, ut inde evenire, tunc est peccatum, quia directè fuit intenta. Resp. 2. Si cogitatio & producta delectatio non eo fine placuerit, & orta fuerit ex re bona & utili, ut auditis confessionibus, non esse peccatum. Difficultas autem est in duobus casibus. 1. An qui novit pollutionem inde secuturam, teneatur abjicere cogitationem & delectationem. 2. An qui non abjecta cogitatione videt pollutionem secuturam, peccet permitiendo illam.

Resp. 1. Eum non teneri abjicere cogitationem, vel delectationem quæ sequitur ex actione vel lectione aliqua utili vel bona.

Resp.

Resp. 2. Quia probabile est, periculum consentiendi pollutioni culpæ imputari, ob pollutionem quæ creditur securam ut dicit Cajet.

Resp. 3. Quamvis culpabilis esset cogitatio, aut delectatio turpis à voluntate non repulsa, non tamen novæ culpæ imputari pollutionem inde securam, quando tamen prævisa est, & non formaliter intenta, vel ex natura rei, ex aliquo opere consecuta. Hæc Busæus.

Quæres: An pollutio inchoata in somno, perfecta autem in vigilia, sit peccatum. Resp. secundum communem sententiam non esse, quia illi deest consensus. Resp. 2. Pollutionem in vigilia securam statim post expergefactionem à somno, sæpe tantum esse veniale peccatum, tum quia abest plena deliberatio, & iudicium rationis, tum quia aliquando difficultet impediti potest emissio seminis. Hæc Busæus.

Quæres: Si quis studiosus deprehendat ex lectione aliquam necessariam, vel utili, alicujus Poetæ, sibi accidere pollutionem nocturnam, vel diurnam, an debeat idcirco abstinere: & similiter si deprehendat sibi accidere pollutionem si supinus dormiat, an debeat abstinere. Resp. Si lectio illa non sit curiosa, sed necessaria, & valde utilis, illum non peccare, modo in pollutionem non consentiat, similiter, si quis nocte non possit dormire nisi supinus, non tenetur propter pollutionem illum modum dormiendi, damno sanitatis relinquere, modo sibi in ea non complacet. Hæc Busæus.

A D D I T I O.

Præceptum.

Præceptum de re levissima non obligat ad mortale, etiam si, qui præcipit, id velit, nisi quis se voto obligasset ad omnia iussa, tunc enim fortè possit etiam in re levi, ut si diceret, In virtute obedientiæ, aut quid simile. Vide Sylvest. *ver/ præceptum. n. 2. 3* & Navar. *c. 11. num. 4. Excm. Sa in Aphorism.*

Præcipi non potest, ut quis revelet peccatum suum omnino occultum. Vide Fum. *obediencia, num. 4. Sylv. homicidium. 4. Sa in Aphor.*

Duobus præceptis concurrentibus majus obligat. Adrian. *quod, l. art. 2. Val. tom. 3. dist. 3. q. 18 p. 4. col. 5. communi. Nav. Sa in Aphor.*

ADDI-